ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2018/341 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Σεπτεμβρίου 2017

σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων SA.34433 (2012/C) (πρώην 2012/NN) που εφάρμοσε η Γαλλία (φόρος υπέρ του εθνικού οργανισμού προϊόντων της γεωργίας και της θάλασσας) [taxe au profit de l'établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (France AgriMer) — άρθρο 25 του νόμου αριθ. 2005-1720 της 30ής Δεκεμβρίου 2005]

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2017) 4431]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 108 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Κατόπιν καταγγελίας, η Επιτροπή κάλεσε, με φαξ της 28ης Νοεμβρίου 2011, τις γαλλικές αρχές να της κοινοποιήσουν όλα τα αναγκαία στοιχεία για να εξετάσει, βάσει των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), τον φόρο που θεσπίστηκε με το άρθρο 25 του νόμου αριθ. 2005-1720 της 30ής Δεκεμβρίου 2005 υπέρ του établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (France AgriMer) (εφεξής «ο φόρος»). Οι γαλλικές αρχές είχαν στη διάθεσή τους προθεσμία ενός μηνός για να διαβιβάσουν τα εν λόγω στοιχεία.

(2) Με επιστολή της 11ης Δεκεμβρίου 2011, η Γαλλία ζήτησε από την Επιτροπή παράταση της ανωτέρω προθεσμίας μέχρι την 1η Φεβρουαρίου 2012.

(3) Η Επιτροπή χορήγησε, με φαξ της 12ης Δεκεμβρίου 2011, την αιτηθείσα παράταση της προθεσμίας.

(4) Με επιστολή της 14ης Φεβρουαρίου 2012, η Γαλλία κοινοποίησε στην Επιτροπή τα στοιχεία που ζητήθηκαν στις 28 Νοεμβρίου 2011.

(5) Η Επιτροπή ανήγγειλε, με φαξ της 5ης Μαρτίου 2012, στις γαλλικές αρχές το άνοιγμα φακέλου μη κοινοποιηθείσας ενίσχυσης, με αριθμό SA.34433 (2012-NN), διότι η χρησιμοποίηση του φόρου είχε ξεκινήσει χωρίς να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή φάκελος ενίσχυσης, βάσει του άρθρου 108 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ, και να εγκριθεί από αυτήν. Με φαξ της 14ης Ιουνίου 2012, η Επιτροπή ανακοίνωσε στις γαλλικές αρχές την επέκταση του πεδίου εξέτασης αυτής της υπόθεσης, διότι από την ανάλυση των διαθέσιμων στοιχείων διαπιστώθηκε η πλημμελής εφαρμογή κανονισμού για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας *(de minimis)* που καθιστούσε μη κοινοποιηθείσα ενίσχυση ένα μέτρο το οποίο, εάν εφαρμοζόταν σωστά ο κανονισμός για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, δεν θα συνιστούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

(6) Με επιστολή της 4ης Οκτωβρίου 2012 ([1]), η Επιτροπή ενημέρωσε τη Γαλλία για την απόφασή της, της 3ης Οκτωβρίου 2012, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ έναντι της χρησιμοποίησης του φόρου. Κάλεσε τις γαλλικές αρχές να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας εντός ενός μηνός.

(7) Η απόφαση της Επιτροπής για την κίνηση της διαδικασίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ([2]). Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το επίμαχο μέτρο.

(8) Η Επιτροπή δεν έλαβε καμία παρατήρηση εκ μέρους των ενδιαφερομένων.

(9) Με επιστολή της 16ης Οκτωβρίου 2012, η Γαλλία ζήτησε από την Επιτροπή να παραταθεί κατά έναν μήνα (μέχρι τις 4 Δεκεμβρίου 2012) η ορισθείσα προθεσμία για την υποβολή της απάντησης της Γαλλίας στην κίνηση της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ.

(10) Η Επιτροπή χορήγησε, με φαξ της 18ης Οκτωβρίου 2012, την αιτηθείσα παράταση προθεσμίας.

([1]) Επιστολή SG-Greffe (2012) D/15827.
([2]) ΕΕ C 361 της 22.11.2012, σ. 10.

(11) Με επιστολή της 5ης Δεκεμβρίου 2012, η Γαλλία κοινοποίησε στην Επιτροπή την απάντησή της στην κίνηση της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ.

(12) Αφού εξέτασαν την εν λόγω απάντηση, οι υπηρεσίες της Επιτροπής και οι γαλλικές αρχές συνήλθαν, στις 12 Δεκεμβρίου 2012, για να διευκρινίσουν ορισμένα στοιχεία της υπόθεσης. Μετά από την εν λόγω σύσκεψη, με φαξ της 15ης Ιανουαρίου 2013, η Επιτροπή ζήτησε πρόσθετες πληροφορίες.

(13) Με επιστολή της 18ης Φεβρουαρίου 2013, η Γαλλία απέστειλε στην Επιτροπή επιστολή με τις ζητηθείσες πρόσθετες πληροφορίες στις 15 Ιανουαρίου 2013. Οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν νέες πληροφορίες στις 23 Ιουνίου 2016, αποκρινόμενες σε αίτημα της Επιτροπής της 8ης Οκτωβρίου 2015 και στις 20 Ιανουαρίου 2017, αποκρινόμενες σε αίτημα της Επιτροπής της 19ης Οκτωβρίου 2016.

II. **ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ**

(14) Το άρθρο 25 του νόμου αριθ. 2005-1720 της 30ής Δεκεμβρίου 2005 (διορθωτικός νόμος του προϋπολογισμού του 2005) θεσπίζει φόρο υπέρ του France AgriMer, με σκοπό τη χρηματοδότηση των δράσεών του προς όφελος της αγοράς των γαλακτοκομικών προϊόντων. Η τελευταία ενοποιημένη έκδοση του νόμου είναι της 1ης Ιανουαρίου 2012.

(15) Ο φόρος είναι καταβλητέος από τους παραγωγούς αγελαδινού γάλακτος οι οποίοι κατέχουν ατομική ποσότητα αναφοράς για απευθείας πώληση, κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1788/2003 του Συμβουλίου ([1]), καθώς και από τους αγοραστές γάλακτος. Βασίζεται:

— στην ποσότητα αγελαδινού γάλακτος που παραδίδεται από τον παραγωγό σε μορφή γάλακτος κατά την περίοδο δώδεκα μηνών πριν από την 1η Απριλίου κάθε έτους (εφεξής «περίοδος αναφοράς») και η οποία υπερβαίνει την ποσότητα αναφοράς που κοινοποιήθηκε από τον France AgriMer στον εν λόγω παραγωγό για τις παραδόσεις γάλακτος αυτής της περιόδου (σε αυτή την περίπτωση, το ύψος του οφειλόμενου φόρου κοινοποιείται από τον France AgriMer σε κάθε αγοραστή στον οποίο ο παραγωγός έχει παραδώσει το γάλα του και ο αγοραστής γάλακτος καταβάλλει στον France AgriMer, εντός του μηνός που έπεται της κοινοποίησης αυτής, το προϊόν του φόρου που εισπράττεται από τους παραγωγούς οι οποίοι του παραδίδουν ποσότητες γάλακτος),

— στην ποσότητα αγελαδινού γάλακτος που έχει πωληθεί ή διατεθεί ή χρησιμοποιηθεί για την παρασκευή γαλακτοκομικών προϊόντων τα οποία έχουν πωληθεί ή διατεθεί από τον παραγωγό κατά την περίοδο αναφοράς και η οποία υπερβαίνει την κοινοποιηθείσα ποσότητα αναφοράς στον εν λόγω παραγωγό για τις απευθείας πωλήσεις αυτής της περιόδου (σε αυτή την περίπτωση, το ποσό του οφειλόμενου φόρου κοινοποιείται από τον France AgriMer σε κάθε παραγωγό που έχει πραγματοποιήσει απευθείας πωλήσεις και ο εν λόγω παραγωγός καταβάλλει το προϊόν του φόρου τον οποίο οφείλει στον France AgriMer, εντός ενός μηνός από την εν λόγω κοινοποίηση).

(16) Ο φόρος μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο σωρευτικών ([2]) επιστροφών. Το γενεσιουργό αίτιο του φόρου είναι η παράδοση γάλακτος ή η άμεση πώληση γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων κατά την περίοδο αναφοράς. Ενδεικτικά, το άρθρο 4 της απόφασης της 17ης Αυγούστου 2010 σχετικά με την είσπραξη ενός φόρου που βαρύνει τους αγοραστές και τους παραγωγούς γάλακτος οι οποίοι είχαν υπερβεί την ατομική τους ποσόστωση για την περίοδο εμπορίας 2009-2010 προβλέπει ότι, εντός των ορίων των διαθέσιμων ποσοτήτων που διαπιστώθηκαν σε εθνικό επίπεδο στο τέλος της περιόδου εμπορίας 2009-2010, ο France AgriMer επιστρέφει στους αγοραστές μέρος του φόρου που οφείλουν οι παραγωγοί οι οποίοι τους παραδίδουν το γάλα, σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

— όλοι οι παραγωγοί δικαιούνται επιστροφή ίση με το 1 % της ποσόστωσής τους ([3]),

— επιπλέον, οι παραγωγοί με ατομική ποσόστωση χαμηλότερη ή ίση με 160 000 λίτρα δικαιούνται ανώτατο ποσό επιστροφής 2 866 EUR, που αντιστοιχεί σε 10 000 λίτρα,

— οι παραγωγοί με ποσόστωση από 160 000 έως 169 000 λίτρα δικαιούνται πρόσθετη επιστροφή ο τρόπος καθορισμού της οποίας τους επιτρέπει να παράγουν μέχρι 171 600 λίτρα.

(17) Όταν ο παραγωγός οφείλει να καταβάλει την εισφορά που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1788/2003, ο φόρος δεν είναι απαιτητός για τις αντίστοιχες ποσότητες. Βάσει αυτής της διάταξης, θεσπίστηκε εισφορά, από την 1η Απριλίου 2004 και για ένδεκα διαδοχικές περιόδους δώδεκα μηνών που αρχίζουν την 1η Απριλίου, για τις ποσότητες αγελαδινού γάλακτος ή άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων, τα οποία διατίθενται στην αγορά κατά την εν λόγω περίοδο των δώδεκα μηνών, και οι οποίες υπερβαίνουν την εθνική ποσότητα αναφοράς.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1788/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 270 της 21.10.2003, σ. 123).

([2]) Ο όρος αυτός καλύπτει επίσης τις «μειώσεις» που αναφέρονται στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας.

([3]) Πράγματι, σύμφωνα με τα στοιχεία που υπέβαλαν οι γαλλικές αρχές, το ύψος της επιστροφής δεν υπολογίζεται σε συνάρτηση με την ποσόστωση, αλλά με την ποσότητα που υπερβαίνει την ποσόστωση (βλέπε αιτιολογική σκέψη 29).

(18) Το ύψος του φόρου καθορίστηκε, ανά 100 χιλιόγραμμα γάλακτος, σε 28,54 EUR για την περίοδο εμπορίας 2006-2007 και σε 27,83 EUR για τις επόμενες περιόδους εμπορίας.

(19) Το προϊόν του φόρου χρησιμοποιείται για τη χρηματοδότηση της μερικής ή καθολικής παύσης της γαλακτοκομικής δραστηριότητας μέσω της ενίσχυσης για την παύση της γαλακτοκομικής δραστηριότητας (ΕΠΓΔ). Συγκεκριμένα, ο δικαιούχος εισπράττει αποζημίωση ανά λίτρο από τον France AgriMer που είναι δημόσιος οργανισμός. Οι άλλες πηγές χρηματοδότησης της ΕΠΓΔ συνίστανται σε κεφάλαια προερχόμενα από το σύστημα μεταβίβασης ποσοστώσεων χωρίς έκταση γης (εφεξής «ΜΠΧΓ») [1], τον κρατικό προϋπολογισμό και, ενδεχομένως, από κεφάλαια των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. Μέρος του προϊόντος του φόρου έχει χρησιμοποιηθεί επίσης για τη στήριξη των γαλακτοκομικών επιχειρήσεων που υποχρεώθηκαν να καταστρέψουν το μολυσμένο από πολυχλωριωμένα διφαινύλια (PCB) γάλα κατά την περίοδο 2007-2008. Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, αυτή η χρηματοδοτική στήριξη χορηγήθηκε στο πλαίσιο καθεστώτος ενισχύσεων ήσσονος σημασίας βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 της Επιτροπής [2].

(20) Η βάση υπολογισμού της ΕΠΓΔ είναι η εξής:

ευρώ/λίτρο	2010-2011	2011-2012	2012-2013	2013-2014
Μέχρι 100 000 λίτρα	0,15	0,1125	0,075	0,0375
Από 100 001 μέχρι 150 000 λίτρα	0,08	0,06	0,04	0,02
Από 150 001 μέχρι 200 000 λίτρα	0,05	0,0375	0,025	0,0125
Άνω των 200 000 λίτρων	0,01	0,0075	0,005	0,0025

(21) Το προϊόν του φόρου και η χρησιμοποίησή του παρουσίασαν την ακόλουθη εξέλιξη μέχρι την περίοδο εμπορίας 2010-2011:

(ευρώ)

Περίοδος εμπορίας:	Εισπραχθείς φόρος	ΕΠΓΔ χρηματοδοτηθείσα από τον φόρο	ΕΠΓΔ χρηματοδοτηθείσα από άλλους φόρους	Εκ των οποίων ΜΠΧΓ	Σύνολο ΕΠΓΔ	Άλλες δράσεις που χρηματοδοτήθηκαν από τον φόρο
2005/2006	17 080 881	Απουσία προγράμματος ΕΠΓΔ				
2006/2007	11 858 443	12 851 977	21 509 339	21 454 252	34 361 316	
2007/2008	2 959 456	13 228 140	33 848 558	32 798 510	47 076 698	1 260 753
2008/2009	17 183 670	2 571 271	23 411 722	21 311 722	25 982 992	
2009/2010	10 093 611	17 909 294	12 349 799	12 349 799	30 259 093	
2010/2011	12 629 142	9 904 398	18 021 681	18 021 681	27 926 079	
Σύνολο	71 805 202	56 465 080	109 141 098	105 935 964	165 606 178	

III. **ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΕΠΕΒΑΛΑΝ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ**

(22) Η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 108 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ για τους εξής λόγους:

— η ίδια η είσπραξη του φόρου φαινόταν ότι περιλάμβανε στοιχεία κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, διότι συνοδευόταν από επιστροφές που δεν φαινόταν να δικαιολογούνται βάσει του υφιστάμενου φορολογικού συστήματος· επιπλέον, αυτά τα στοιχεία ενίσχυσης δεν φαινόταν να δικαιολογούνται με βάση τους κανόνες κρατικών ενισχύσεων που εφαρμόζονται στον γεωργικό τομέα,

[1] Σύστημα αγοράς ποσοστώσεων.
[2] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (ΕΕ L 379 της 28.12.2006, σ. 5).

— η παύση της γαλακτοκομικής δραστηριότητας που χρηματοδοτείται κατά κύριο λόγο μέσω του φόρου μπορούσε να είναι μερική ή καθολική· όμως, δυνάμει των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις που εφαρμόζονται στον γεωργικό τομέα, η ενίσχυση για την παύση των δραστηριοτήτων δεν κηρύσσεται συμβιβάσιμη με την εσωτερική αγορά παρά μόνον σε περίπτωση καθολικής παύσης κάθε γεωργικής δραστηριότητας με εμπορικό χαρακτήρα,

— μέρος του φόρου χρησιμοποιήθηκε για τη χρηματοδότηση της καταστροφής μολυσμένου από PCB γάλακτος στο πλαίσιο καθεστώτος ενισχύσεων *ήσσονος σημασίας* με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1998/2006· δεν ήταν, ωστόσο, βέβαιο ότι ο εν λόγω κανονισμός μπορούσε να αποτελέσει την κατάλληλη νομική βάση για τη χορήγηση ενισχύσεων *ήσσονος σημασίας* στην υπό εξέταση περίπτωση· επιπλέον, η επιλογή ακατάλληλης νομικής βάσης θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα την εμφάνιση στοιχείου κρατικής ενίσχυσης της οποίας η συμβατότητα με την εσωτερική αγορά δεν έχει καταδειχθεί,

— η είσπραξη του φόρου και η ενίσχυση για την παύση των δραστηριοτήτων ενδέχεται να μην συμβιβάζονται με την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα του γάλακτος ή να επηρεάζουν τη λειτουργία τους· βάσει, ωστόσο, των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις στον γεωργικό τομέα, ένα μέτρο με αυτά τα χαρακτηριστικά δεν μπορεί να κηρυχθεί συμβιβάσιμο με την εσωτερική αγορά.

IV. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ**

(23) Στην επιστολή τους που απεστάλη με ηλεκτρονικό μήνυμα στις 5 Δεκεμβρίου 2012, οι γαλλικές αρχές επεσήμαναν καταρχάς ότι υπήρχε νομική βάση για τις ΕΠΓΔ στις διατάξεις της Ένωσης σχετικά με την κοινή οργάνωση αγοράς. Αυτή η νομική βάση, που θεσπίστηκε με το άρθρο 75 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου ([1]), επιτρέπει στα κράτη μέλη να χορηγούν στους παραγωγούς, οι οποίοι αναλαμβάνουν τη δέσμευση να εγκαταλείψουν οριστικά μέρος ή σύνολο της γαλακτοκομικής τους παραγωγής, αποζημίωση καταβαλλόμενη σε μία ή περισσότερες ετήσιες δόσεις και να τροφοδοτούν το εθνικό απόθεμα με τις ατομικές ποσοστώσεις που αποδεσμεύονται με τον τρόπο αυτόν. Κατά την άποψή τους, το εν λόγω άρθρο εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις άλλες διατάξεις σχετικά με τη διαχείριση των ποσοστώσεων γάλακτος και την εφαρμογή πιθανής εισφοράς σε περίπτωση υπέρβασης ποσόστωσης.

(24) Σε σχέση με τη θέση της Επιτροπής ότι η χρηματοδότηση της παύσης της γαλακτοκομικής δραστηριότητας αντιστοιχεί εκ πρώτης όψεως στον ορισμό κρατικής ενίσχυσης, οι γαλλικές αρχές επισημαίνουν στη συνέχεια ότι το ρυθμιστικό πλαίσιο της Ένωσης πριν το από 2007, και ιδίως ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1788/2003, δεν περιείχε καμία ρητή αναφορά στην υποχρέωση κοινοποίησης των ενισχύσεων στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων. Διευκρινίζουν ότι η κατάσταση αποσαφηνίστηκε με το άρθρο 180 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007, το οποίο προβλέπει ρητά την υπαγωγή του μηχανισμού των ΕΠΓΔ στη διαδικασία κοινοποίησης, και ότι απολύτως καλόπιστα θεώρησαν ότι είχαν τηρήσει τη νομοθεσία της Ένωσης, κοινοποιώντας τακτικά τα στοιχεία για το σύστημα αποζημιώσεων στην Επιτροπή, με τη χρήση των ερωτηματολογίων. Υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή γνώριζε οπωσδήποτε την ύπαρξη των ΕΠΓΔ, εφόσον είχε υποβάλει σχετικές ερωτήσεις στη Γαλλία κατά την εξέταση του μέτρου ενίσχυσης για την προαιρετική μείωση της γαλακτοκομικής δραστηριότητας στη Βρετάνη (ενίσχυση αριθ. N 290/2007 – ARVAL). Ολοκληρώνοντας την επιχειρηματολογία τους, αναλαμβάνουν τη δέσμευση να κοινοποιούν στο μέλλον το σύστημα [όπως έχουν ήδη πράξει, βλέπε αιτιολογική σκέψη (53)].

(25) Όσον αφορά το ζήτημα της συμβατότητας των ΕΠΓΔ με την εσωτερική αγορά, και ιδίως την παρατήρηση της Επιτροπής ότι το σύστημα δεν φαίνεται σύμφωνο με το σημείο 88 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας και δασοκομίας 2007-2013 (εφεξής «κατευθυντήριες γραμμές 2007-2013») ([2]), οι γαλλικές αρχές υποστηρίζουν ότι το σύστημα ΕΠΓΔ εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 75 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 και ότι η Επιτροπή όφειλε να το λάβει αυτό υπόψη στην ανάλυση της. Αναφέρουν ακόμη ότι μόνο ένα μέρος των φακέλων παραγωγών που έχουν κατατεθεί στο πλαίσιο των αιτήσεων χορήγησης ΕΠΓΔ αφορά παύσεις δραστηριότητας λόγω συνταξιοδότησης (περίπου το 10 % του συνόλου των δικαιούχων παραγωγών)· για τους φακέλους αυτούς, έχουν τηρηθεί οι όροι συνολικής παύσης κάθε εμπορικής γεωργικής δραστηριότητας με μόνιμο και οριστικό τρόπο. Όσον αφορά τους άλλους παραγωγούς, θεωρούν ότι το σύστημα ΕΠΓΔ συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά σε σχέση με τα σημεία 143 και 144 των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013, σε σχέση με την ενίσχυση για την κατάργηση ικανότητας παραγωγής, επεξεργασίας και εμπορίας γεωργικών προϊόντων.

(26) Όσον αφορά τα σημεία 143 και 144 των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013, οι γαλλικές αρχές υπενθυμίζουν ότι ο τομέας των γαλακτοκομικών προϊόντων χαρακτηρίζεται από πλεονάζουσα ικανότητα παραγωγής η οποία επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 30 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 και τονίζουν ότι, βάσει του εν λόγω κανονισμού, η παύση της γαλακτοκομικής δραστηριότητας μπορεί να είναι μερική ή συνολική. Επιπλέον, κατά την άποψή τους, το σύστημα ΕΠΓΔ πληροί τον όρο της προσφοράς ανταλλάγματος εκ μέρους του δικαιούχου. Αυτό υλοποιείται μέσω του

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) (ΕΕ L 299 της 16.11.2007, σ. 1).

([2]) ΕΕ C 319 της 27.12.2006, σ. 1.

συστήματος ΜΠΧΓ που έχει τεθεί σε εφαρμογή από το 2006, κατ' εφαρμογή του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1788/2003. Με αυτόν τον μηχανισμό, πραγματοποιούνται μεταφορές ποσοστώσεων έναντι πληρωμής από τους παραγωγούς οι οποίοι είναι αποδέκτες αποδεσμευθεισών ποσοτήτων αναφοράς γαλακτοκομικών προϊόντων, βάσει καθορισμένης κλίμακας. Μια αποζημίωση, που υπολογίζεται με την εφαρμογή της ίδιας κλίμακας με αυτήν που υπολογίζονται οι ΕΠΓΔ, καταβάλλεται στους παραγωγούς οι οποίοι μεταβιβάζουν την ποσότητα αναφοράς γαλακτοκομικών την οποία κατέχουν. Η κλίμακα και η συνάρθρωσή της με τις ΕΠΓΔ ορίζονται με ετήσια απόφαση για κάθε γαλακτοκομική περίοδο. Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, βάσει του ΜΠΧΓ ο δικαιούχος τομέας κατέβαλε συλλογική συνεισφορά στις ΕΠΓΔ που αντιστοιχεί τουλάχιστον στο 50 % των δημοσίων δαπανών που πραγματοποιούνται για την εφαρμογή του καθεστώτος. Κατά τα λοιπά, από το σύστημα ενίσχυσης εξαιρούνται οι προβληματικές επιχειρήσεις, ενώ έχουν πρόσβαση σε αυτό όλοι οι οικονομικοί φορείς με τους ίδιους όρους· το σύστημα αυτό δεν δημιουργεί ανταγωνιστικό πλεονέκτημα δεδομένου του προσωρινού χαρακτήρα του, εφόσον η αποζημίωση χορηγείται μόνο σε περίπτωση αποποίησης ποσόστωσης, και δεν υπεραποζημιώνει σε καμία περίπτωση απώλεια κεφαλαιουχικής αξίας και μελλοντικού εισοδήματος, εφόσον η αποζημίωση έχει φθίνοντα χαρακτήρα (κατά την εξεταζόμενη περίοδο, η μέση αποζημίωση για αποποίηση ποσόστωσης ανήλθε σε 0,083 EUR ανά λίτρο, ενώ η αξία της ποσόστωσης κατά την ίδια περίοδο ήταν 0,10 EUR ανά λίτρο).

(27) Όσον αφορά τις αποζημιώσεις που καταβάλλονται μετά την καταστροφή μολυσμένου από PCB γάλακτος, οι γαλλικές αρχές επισημαίνουν ότι η απόφαση του διευθυντή του Office de l'élevage για τη δημιουργία μηχανισμού ενισχύσεων με σκοπό την αποζημίωση των ζημιών των οικονομικών φορέων βασίζεται τόσο στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 όσο και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1535/2007 της Επιτροπής ([1]). Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 αποτέλεσε τη βάση για τη χορήγηση ενισχύσεων στους γαλακτοπαραγωγούς λόγω της καταστροφής του αγορασθέντος γάλακτος που υποβλήθηκε σε μια πρώτη μεταποίηση μετά τη συλλογή, ενώ ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1535/2007 αποτέλεσε τη βάση για τη χρηματοδότηση της καταστροφής του μη επεξεργασμένου γάλακτος των παραγωγών που πραγματοποιούν απευθείας πωλήσεις. Σε καμία περίπτωση δεν υπήρξε υπεραποζημίωση της προκληθείσας απώλειας.

(28) Τέλος, όσον αφορά τις επιστροφές, οι γαλλικές αρχές υποστηρίζουν ότι οι υπουργικές αποφάσεις προέβλεπαν την εφαρμογή του μηχανισμού επιστροφής μόνο στην περίπτωση κατά την οποία ο παραγωγός οφείλει να καταβάλει εισφορά επί των πλεονασμάτων, βάσει του μηχανισμού του Taxe Fiscale Affectée (φόρου ειδικού σκοπού) («TFA»), ή της εισφοράς δυνάμει του άρθρου 78 του κανονισμού αριθ. 1234/2007. Το μέτρο εφαρμοζόταν, συνεπώς, στο πλαίσιο μηχανισμού κυρώσεων που δεν μπορεί να εξομοιωθεί με προτιμησιακή μεταχείριση οικονομικών φορέων. Σε περίπτωση διαπίστωσης υπέρβασης της εθνικής ποσόστωσης, το καθεστώς επιστροφής εφαρμοζόταν βάσει του άρθρου 84 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού. Κατά συνέπεια, το σύστημα, αν και είχε διαφορετική επίπτωση στις διάφορες κατηγορίες οικονομικών φορέων, δεν νόθευε τον ανταγωνισμό μεταξύ των παραγωγών. Ο παραγωγός που διέθετε τις υποδομές και τα οικονομικά μέσα για να παράγει ποσότητες μεγαλύτερες από την ποσόστωσή του δεν ήταν σε μειονεκτική θέση, ακόμη και αν επιβαρυνόταν με υψηλότερο φόρο, έναντι ενός παραγωγού ο οποίος, παρά τη μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης, δεν μπορούσε παρ' όλα αυτά να τον ανταγωνιστεί. Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, ούτε οι συναλλαγές μπορούσαν να επηρεαστούν, διότι το φορολογικό καθεστώς περιοριζόταν σε μια εθνική ποσότητα παραγωγής και, αν η μείωση του φόρου επέτρεψε σε ορισμένους να παράγουν μεγαλύτερες ποσότητες χωρίς οικονομική επίπτωση, αυτό οφειλόταν στο γεγονός ότι ορισμένοι παραγωγοί παρήγαν μικρότερες ποσότητες. Η ποσότητα γάλακτος που διατέθηκε τελικά στην αγορά παρέμενε η ίδια και οι συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών δεν επηρεάστηκαν.

(29) Σχετικά με το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η δυνατότητα των δημοσίων αρχών να προσαρμόζουν τις επιστροφές φαίνεται να επιβεβαιώνει την ύπαρξη διακριτικής μεταχείρισης των οικονομικών φορέων, πέραν της απλής διαχείρισης των φορολογικών εσόδων βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, γεγονός το οποίο, κατά το Δικαστήριο, μπορεί να προσδώσει χαρακτήρα επιλεκτικού μέτρου σε ένα γενικό μέτρο κατά την εφαρμογή του σε ατομική βάση ([2]), οι γαλλικές αρχές επισημαίνουν ότι ένα γενικό μέτρο που κάλυπτε το σύνολο των παραγωγών τέθηκε σε εφαρμογή αρχής γενομένης από την περίοδο εμπορίας 2009-2010, ενόψει της λήξης του καθεστώτος των ποσοστώσεων γάλακτος, και ότι το κατώτατο όριο επιστροφής του 1 % ή 2 % δεν συνιστά διακριτική μεταχείριση, διότι εφαρμόζεται σε όλους τους παραγωγούς γάλακτος με βάση την ποσότητα που υπερβαίνει την ατομική ποσόστωση, γεγονός που συνεπάγεται την *de facto* μείωση του εφαρμοζόμενου φόρου. Κατά τον ίδιο τρόπο, χορηγήθηκε επιστροφή σε όλους τους μικροπαραγωγούς λόγω της επισφαλούς κατάστασής τους (κόστος παραγωγής, ευαισθησία στις απρόβλεπτες καταστάσεις) για να προσαρμόσουν τη συνεισφορά τους ανάλογα με τις ικανότητές τους και το μέγεθος της διάρθρωσης της παραγωγής τους, σύμφωνα με τις αρχές της προοδευτικότητας που διέπουν την εφαρμογή των φορολογικών κλιμάκων. Μικροπαραγωγοί θεωρούνται οι παραγωγοί η ατομική ποσόστωση των οποίων δεν υπερβαίνει το 55 % της μέσης ατομικής ποσόστωσης σε εθνικό επίπεδο. Στο σύνολό τους, αντιπροσωπεύουν το 25 % των παραγωγών και ποσοστό κατώτερο του 20 % της εθνικής ποσόστωσης.

(30) Για όλους τους ανωτέρω λόγους, και λαμβανομένου υπόψη του διαφανούς και δημόσιου χαρακτήρα του μηχανισμού επιστροφής φόρου, οι διατάξεις εφαρμογής του οποίου είχαν εξηγηθεί με σαφήνεια στα διατάγματα στο τέλος της περιόδου εμπορίας στην *Επίσημη Εφημερίδα της Γαλλικής Δημοκρατίας* και αναδημοσιεύτηκαν στους διαδικτυακούς τόπους των αποκεντρωμένων υπηρεσιών του κράτους, οι γαλλικές αρχές θεωρούν ότι ο μηχανισμός επιστροφής δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια μέτρου κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1535/2007 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας *(«de minimis»)* στον τομέα της παραγωγής γεωργικών προϊόντων (ΕΕ L 337 της 21.12.2007, σ. 35).

([2]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 1996 στην υπόθεση C-241/94, Γαλλία κατά Επιτροπής, ECLI: EU:C:1996:353.

(31) Τέλος, οι γαλλικές αρχές επισημαίνουν ότι οι επιστροφές του TFA χορηγήθηκαν κατά περίπτωση για τις περιόδους 2006/2007 και 2007/2008 σε κτηνοτρόφους που επλήγησαν από τον καταρροϊκό πυρετό των προβάτων.

V. **ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ**

(32) Στην επιστολή τους που απεστάλη με ηλεκτρονικό μήνυμα στις 18 Φεβρουαρίου 2013 ([1]), οι γαλλικές αρχές, από τις οποίες ζητήθηκαν αποδείξεις για την τήρηση όλων των κανόνων κρατικών ενισχύσεων που εφαρμόζονται στις ενισχύσεις συνταξιοδότησης και παύσης δραστηριοτήτων, σε συνδυασμό με τις παρατηρήσεις τους μετά την κίνηση της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ ([2]) και μετά τη σύσκεψη της 12ης Δεκεμβρίου 2012, έδωσαν τις ακόλουθες διευκρινίσεις.

'Οσον αφορά τις ΕΠΓΔ που χορηγούνται για την παύση δραστηριότητας λόγω συνταξιοδότησης

(33) Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, οι γεωργοί απέκτησαν πρόσβαση στο σύστημα των ΕΠΓΔ λόγω συνταξιοδότησης από την περίοδο 2009-2010, μετά την κατάργηση του εθνικού καθεστώτος ενισχύσεων στην πρόωρη συνταξιοδότηση. Οι τρόποι εφαρμογής του εν λόγω καθεστώτος ανταποκρίνονταν στις διατάξεις του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου ([3]) και έθεταν ως προϋπόθεση για τη χορήγηση ενίσχυσης την παύση κάθε γεωργικής δραστηριότητας. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόστηκαν επίσης στο πλαίσιο του συστήματος των ΕΠΓΔ. Στην πράξη, η τήρηση της πλήρους παύσης κάθε γαλακτοκομικής δραστηριότητας ελέγχεται επιτόπου από επιθεωρητές οι οποίοι ελέγχουν δείγμα γεωργικών εκμεταλλεύσεων που επιλέγονται βάσει ανάλυσης κινδύνου από τον France AgriMer. Το ποσοστό ελέγχου είναι σύμφωνο με αυτό που ορίζει η νομοθεσία της Ένωσης. Οι γαλλικές αρχές δηλώνουν ότι δεν διαπιστώθηκε καμία παρατυπία.

'Οσον αφορά τις ΕΠΓΔ που χορηγούνται στο πλαίσιο των ενισχύσεων για την κατάργηση ικανότητας παραγωγής, επεξεργασίας και εμπορίας

(34) Αφού υπενθύμισαν ότι το σύστημα ΕΠΓΔ μπορεί να ενεργοποιηθεί με τη μερική ή καθολική παύση της γαλακτοκομικής δραστηριότητας του παραγωγού, σύμφωνα με το άρθρο 75 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 και με το σημείο 144 στ) των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013, και ότι οι ΕΠΓΔ αποτελούν στις περισσότερες περιπτώσεις (από 80 % έως 90 %, ανάλογα με την περίοδο εμπορίας) ενισχύσεις για την πλήρη παύση της γαλακτοκομικής δραστηριότητας, οι γαλλικές αρχές αναλύουν το σύστημα με βάση τις διάφορες προϋποθέσεις που προβλέπονται στο σημείο 144 των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013 σχετικά με τις ενισχύσεις για την κατάργηση παραγωγικής ικανότητας.

(35) Αναφορικά με το ερώτημα κατά πόσον η χορηγούμενη ενίσχυση εξυπηρετεί το γενικό συμφέρον ενός τομέα με πλεονάζουσα ικανότητα παραγωγής (σημείο 144 στοιχεία α) έως ε) των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013), οι γαλλικές αρχές, αφού επανέλαβαν τα επιχειρήματα που παρατίθενται στην αιτιολογική σκέψη 26, προσθέτουν ότι οι εγκύκλιοι που διέπουν το σύστημα των ΕΠΓΔ τονίζουν ότι ένα μέρος των ανακτώμενων ποσοστώσεων επιστρέφεται στο εθνικό απόθεμα για να διανεμηθεί εκ νέου στο πλαίσιο της συνήθους κατανομής ποσοστώσεων και ότι έχουν τη βούληση να οργανώσουν αναδιανομή προς όφελος των παραγωγών που έχουν την ικανότητα να παράγουν ποσότητες άνω της αρχικής ποσότητας αναφοράς τους, και να προσπαθήσουν να ενισχύσουν τον ανταγωνισμό του γαλακτοκομικού τομέα, στηρίζοντας την οικονομική του αναδιάρθρωση. Επιπλέον, εμμένουν στο αίτημά τους να εφαρμοστεί στην περίπτωσή τους το σημείο 144 στοιχείο ε) των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013, που ορίζει ότι τα καθεστώτα ενισχύσεων που εφαρμόζονται σε τομείς οι οποίοι υπόκεινται σε όρια παραγωγής ή σε ποσοστώσεις θα αξιολογούνται κατά περίπτωση.

(36) Όσον αφορά το ερώτημα κατά πόσον ο δικαιούχος της ενίσχυσης οφείλει να παρέχει επαρκές αντάλλαγμα (σημείο 144 στοιχείο στ) των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013), οι γαλλικές αρχές εξετάζουν τις περιπτώσεις παραγωγών που διαθέτουν το γάλα τους στην αγορά με παραδόσεις σε συλλέκτη και τις περιπτώσεις παραγωγών οι οποίοι διαθέτουν το γάλα τους απευθείας στον καταναλωτή με απευθείας πωλήσεις.

(37) Εάν πρόκειται για παραγωγούς που διαθέτουν το γάλα τους με παράδοση σε συλλέκτη, ο ενδιαφερόμενος δεσμεύεται, σε περίπτωση συνολικής παύσης δραστηριότητας, να σταματήσει πλήρως και οριστικά την παράδοση και εμπορία γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων και πρέπει να καταθέσει βεβαίωση συνολικής και οριστικής παύσης εντός τριάντα ημερών

([1]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 13.
([2]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 25.
([3]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 277 της 21.10.2005, σ. 1).

από την ημερομηνία παύσης, και το αργότερο στις 31 Μαρτίου του έτους N + 1 (N είναι το έτος κατάθεσης της αίτησης ενίσχυσης για παύση). Πρέπει επίσης να αναλάβει δέσμευση ότι δεν θα υποβάλει νέα αίτηση για ποσόστωση. Σε περίπτωση μερικής παύσης, ο ενδιαφερόμενος δεσμεύεται να αποδείξει το κλείσιμο μίας εγκατάστασης (εάν κατέχει περισσότερες) ή να αποδείξει ότι έχει μειωθεί ο μέγιστος όγκος παραγωγής κατά το ίδιο ποσοστό με αυτό της μείωσης της ποσότητας αναφοράς που προβλέπεται για τους κατόχους μίας μόνο γεωργικής εκμετάλλευσης. Για τον σκοπό αυτό, οφείλει να προσκομίσει επίσης την κοινοποίηση της ποσόστωσης που όρισε ο αγοραστής του για την τρέχουσα περίοδο εμπορίας, καθώς και την κοινοποίηση της νέας ποσόστωσης για την επόμενη περίοδο εμπορίας. Ο έλεγχος αυτός ίσχυε μέχρι το τέλος του 2015, έτος κατάργησης των ποσοστώσεων. Επίσης, ένας παραγωγός που έχει υποβάλει αίτηση αποζημίωσης για μερική εγκατάλειψη της παραγωγής δεν μπορεί να λάβει στο μέλλον άλλη αποζημίωση για τον ίδιο λόγο. Εάν ζητήσει και λάβει αποζημίωση για συνολική παύση δραστηριότητας, οι ποσοστώσεις για τις οποίες έχει χορηγηθεί ήδη αποζημίωση για μερική παύση προσμετρώνται στους υπολογισμούς.

(38) Όσον αφορά τους παραγωγούς που διαθέτουν απευθείας το γάλα τους στον τελικό καταναλωτή, ο παραγωγός οφείλει να υποβάλει δήλωση παύσης της παραγωγής για απευθείας πώληση εντός τριάντα ημερών από την ημερομηνία της παύσης.

(39) Ανεξάρτητα από τη σχεδιαζόμενη επιλογή, ο France AgriMer ελέγχει την τήρηση των δηλώσεων όχι μόνο σε διοικητικό επίπεδο, αλλά και με τη διενέργεια επιτόπιων ελέγχων. Σε περίπτωση παρατυπίας, οι αχρεωστήτως εισπραχθείσες αποζημιώσεις ανακτώνται με τόκο υπολογιζόμενο με βάση το νόμιμο επιτόκιο και μπορεί να επιβληθούν κυρώσεις βάσει του ποινικού κώδικα.

(40) Όσον αφορά την αρχή ότι μόνον οι παραγωγοί που έχουν ασκήσει πραγματικά παραγωγική δραστηριότητα και μόνον οι παραγωγικές ικανότητες που έχουν πράγματι χρησιμοποιηθεί μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αποζημίωσης (σημείο 144 στοιχείο ζ) των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013), οι γαλλικές αρχές αναφέρουν ότι η χορήγηση της ΕΠΓΔ επιτρέπεται μόνο για τους παραγωγούς που ασκούν δραστηριότητα παραγωγής.

(41) Αναφορικά με τον περιορισμό της ενίσχυσης στις επιχειρήσεις που πληρούν τα υποχρεωτικά ελάχιστα πρότυπα και τον αποκλεισμό των παραγωγών η παραγωγική ικανότητα των οποίων έχει ήδη καταργηθεί ή φαίνεται αναπόφευκτη η κατάργηση της (σημείο 144 στοιχεία θ) και ι) των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013), οι γαλλικές αρχές υπογραμμίζουν ότι το γάλα, εφόσον παραδίδεται και η πληρωμή καταβάλλεται μετά από ανάλυση, πληροί υποχρεωτικά τις ελάχιστες απαιτήσεις για να χρησιμοποιηθεί από τη γαλακτοκομική μονάδα. Καμία επιχείρηση γαλακτοπαραγωγής δεν είναι υποχρεωμένη να παύσει την παραγωγή της λόγω μη τήρησης των ελάχιστων προτύπων. Επιπλέον, οι γαλλικές αρχές έχουν εξηγήσει ότι οι παραγωγοί που τελούν υπό καθεστώς διαδικασίας δικαστικής εξυγίανσης ή εκκαθάρισης αποκλείονται από τη χορήγησητης ενίσχυσης, όπως και οι επιχειρήσεις οι οποίες, χωρίς να έχουν υπαχθεί σε τέτοια διαδικασία, πληρούν τα λοιπά κριτήρια του ορισμού της προβληματικής επιχείρησης (προβλήματα ρευστότητας, έντονη μείωση του κύκλου εργασιών, αύξηση των ζημιών, αυξανόμενα χρέη, απομείωση της αξίας των στοιχείων ενεργητικού).

(42) Όσον αφορά τη δυνατότητα πρόσβασης όλων των οικονομικών φορέων του τομέα στο καθεστώς (σημείο 144 στοιχείο ια) των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013), οι γαλλικές αρχές τονίζουν τη διαφάνεια και τη δημοσιότητα του μηχανισμού που τον καθιστούν προσβάσιμο σε όλους. Οι τρόποι πρόσβασης στο σύστημα των ΕΠΓΔ και εφαρμογής του περιγράφονται στα διάφορα διατάγματα που εκδίδονται και δημοσιεύονται στο τέλος της περιόδου εμπορίας στην *Επίσημη Εφημερίδα της Γαλλικής Δημοκρατίας* καθώς και σε εγκυκλίους.

(43) Όσον αφορά την απουσία υπεραποζημίωσης της απώλειας κεφαλαιουχικής αξίας και μελλοντικού εισοδήματος [σημείο 144 στοιχείο ιβ) των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013], οι γαλλικές αρχές επισημαίνουν ότι η κλίμακα αποζημίωσης είναι φθίνουσα σε συνάρτηση με τον όγκο και τον χρόνο. Επιπλέον, ορίζεται ατομική ποσότητα αναφοράς της τάξης του 20 % κατά μέσο όρο των ποσοτήτων που έχουν αποδοθεί κατά τη διάρκεια των πέντε περιόδων εμπορίας πριν από την αίτηση χορήγησης ΕΠΓΔ, η οποία εξαιρείται από τον υπολογισμό της αποζημίωσης. Με αυτό το σύστημα, το ποσό της αποζημίωσης δεν υπερβαίνει την αξία της υπολογιζόμενης από την Επιτροπή ποσόστωσης για τη Γαλλία. Το επιχείρημα αυτό τεκμηριώνεται με τα στοιχεία που καταδεικνύουν ότι, το 2012, η αξία της γαλλικής ποσόστωσης εκτιμήθηκε από την Επιτροπή σε 200 EUR/1 000 λίτρα, ενώ η αξία υπολογιζόμενη με βάση τις κλίμακες που χρησιμοποιούνται στη Γαλλία ανέρχεται σε 90 EUR/1 000 λίτρα, η οποία αποτελεί τη βάση υπολογισμού για την αποζημίωση.

(44) Όσον αφορά το αντάλλαγμα εκ μέρους του δικαιούχου (σημείο 144 στοιχείο ιγ) των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013), οι γαλλικές αρχές αναφέρουν ότι το σύστημα ΕΠΓΔ χρηματοδοτείται κυρίως από τα έσοδα του συστήματος ΜΠΧΓ, που έχει τεθεί σε εφαρμογή βάσει του άρθρου 75 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 και το οποίο επιτρέπει στους παραγωγούς να αποκτήσουν ποσοστώσεις έναντι πληρωμής. Η υπόλοιπη χρηματοδότηση εξασφαλίζεται με δημόσια ή ιδιωτικά κεφάλαια (από την κεντρική διοίκηση, την τοπική αυτοδιοίκηση και επαγγελματικούς φορείς).

(45) Όσον αφορά την εφαρμογή του σημείου 144 στοιχείο ιδ) των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013), που προβλέπει ότι, εάν ένα κράτος μέλος εισαγάγει πρόγραμμα κατάργησης παραγωγικής ικανότητας, πρέπει να αναλάβει τη δέσμευση να μη χορηγήσει ενισχύσεις για δημιουργία νέας παραγωγικής ικανότητας στον συγκεκριμένο τομέα για περίοδο πέντε ετών από την ημερομηνία λήξης του προγράμματος κατάργησης παραγωγικής ικανότητας, οι γαλλικές αρχές επισημαίνουν ότι το σύστημα της ΕΠΓΔ αποσκοπεί στην αναδιάρθρωση του τομέα σύμφωνα με τη δυνατότητα που προσφέρει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1234/2007, ότι οι ποσοστώσεις που αποδεσμεύονται στο πλαίσιο της ΕΠΓΔ είναι διαθέσιμες για άλλους παραγωγούς και ότι η Επιτροπή οφείλει να εξετάσει τη συμβατότητα αυτού του συστήματος, η οποία προβλέπεται από τον εν λόγω κανονισμό.

Άλλες παρατηρήσεις

(46) Στη φαξ της 15ης Ιανουαρίου 2013, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι ο φόρος καταβαλλόταν από τους παραγωγούς στους αγοραστές, αλλά και οι επιστροφές που προβλέπονταν από τα υπουργικά διατάγματα για τη θέσπιση του φόρου αποδίδονταν επίσης στους αγοραστές. Για τον λόγο αυτό, κάλεσε τις γαλλικές αρχές να αποδείξουν ότι κατέβαλαν στους παραγωγούς τα ποσά της επιστροφής.

(47) Στην επιστολή που απεστάλη με ηλεκτρονικό μήνυμα στις 18 Φεβρουαρίου 2013, οι γαλλικές αρχές διευκρινίζουν ότι, επειδή τα οφειλόμενα στους παραγωγούς ποσά των ενδεχόμενων επιστροφών υπερέβαιναν την ποσότητα αναφοράς τους, παρακρατήθηκαν στην πηγή και, ως εκ τούτου, αφαιρέθηκαν απευθείας από το ποσό του φόρου που καθοριζόταν στο τέλος της περιόδου εμπορίας, και ότι αυτός ο μηχανισμός επανεκχώρησης, που βασιζόταν στην αφαίρεση του φόρου τον οποίο όφειλε ο παραγωγός που είχε υπερβεί την ποσόστωσή του, αποτελούσε μία από τις υποχρεώσεις των εγκεκριμένων αγοραστών, δυνάμει των άρθρων 65 και 85 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 όπως τροποποιήθηκε. Οι αγοραστές είναι, εξάλλου, υποχρεωμένοι να δηλώνουν τις επιστροφές βάσει του αγροτικού κώδικα και κώδικα θαλάσσιας αλιείας.

(48) Όσον αφορά το κατώτατο όριο επιστροφής ([1]), οι γαλλικές αρχές επιβεβαιώνουν ότι τα προβλεπόμενα ποσοστά (1 και 2 %) εφαρμόζονται σε όλους τους παραγωγούς που έχουν υπερβεί την ατομική τους ποσόστωση με τον ίδιο συντελεστή για ολόκληρη τη σχετική περίοδο εμπορίας.

(49) Όσον αφορά τον καθορισμό των ποσοτήτων που θεμελιώνουν δικαίωμα σε επιστροφή ([2]), οι γαλλικές αρχές εξηγούν ότι ο μηχανισμός σχεδιάστηκε με σκοπό την προσαρμογή του γαλλικού γαλακτοκομικού τομέα στην κατάργηση των ποσοστώσεων, με παράλληλο στόχο να διατηρηθεί σε σταθερό επίπεδο ο φόρος επί των πλεονασμάτων, με τη χορήγηση επιστροφής στους ευάλωτους μικροπαραγωγούς (το 15 % των παραγωγών που αντιπροσωπεύουν το 10 % της εθνικής ποσόστωσης). Κατά την άποψή τους, ο μηχανισμός είναι σύμφωνος με τις αρχές της προοδευτικότητας που διέπουν την εφαρμογή των φορολογικών κλιμάκων, στις οποίες αναφέρεται το σημείο 24 της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις στα μέτρα που σχετίζονται με την άμεση φορολογία των επιχειρήσεων ([3]), έχει δε προβλεφθεί μηχανισμός συμπληρωματικής επιστροφής για τους παραγωγούς που δεν μπορούν να επωφεληθούν από τις επιστροφές οι οποίες προορίζονταν για τους «μικροπαραγωγούς», αλλά βρίσκονταν σε επισφαλή θέση ως προς την ποσότητα αναφοράς τους, εφόσον ο επιδιωκόμενος στόχος ήταν να αποφευχθούν οι οριακές επιπτώσεις.

(50) Στην επιστολή τους της 20ής Ιανουαρίου 2017, οι γαλλικές αρχές διευκρίνισαν ότι οι επιστροφές που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 16, δεύτερη και τρίτη περίπτωση, έχουν υπαχθεί σε καθεστώς ενισχύσεων ήσσονος σημασίας σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 της Επιτροπής ([4]), καθόσον χορηγήθηκαν την περίοδο εκείνη με βάση τους όρους που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός, με αναδρομική ισχύ.

(51) Τέλος, όσον αφορά το ζήτημα της αποζημίωσης των ζημιών που οφείλονται στον καταρροϊκό πυρετό των προβάτων, οι γαλλικές αρχές εξηγούν ότι η ασθένεια προκάλεσε την αλλαγή της συμπεριφοράς ορισμένων παραγωγών οι οποίοι, εξαιτίας της μείωσης των ακαθάριστων περιθωρίων κέρδους και των επικείμενων δυσκολιών που συνδέονται, μεταξύ άλλων, με την απαγόρευση της εξόδου του ζωικού κεφαλαίου, αντιστάθμισαν τα περιθώρια αυτά με την παραγωγή ποσοτήτων καθ' υπέρβαση της ποσόστωσής τους. Λόγω αυτής της κατάστασης, τέθηκε σε εφαρμογή μηχανισμός επιστροφής της εισφοράς που εφαρμόζεται στο πλαίσιο του εθνικού μηχανισμού του TFA ή βάσει του άρθρου 84 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007, σε περίπτωση υπέρβασης της εθνικής ποσόστωσης που αναφέρεται στο άρθρο 78 του ίδιου κανονισμού. Τα ποσοστά της επιστροφής ήταν τα ακόλουθα:

— κατά την περίοδο εμπορίας 2006-2007, 5 % της ποσόστωσης σε απαγορευμένη ζώνη και 2,5 % στις άλλες ζώνες που υπόκεινται σε ρύθμιση, όπου οι ζημίες ήταν λιγότερο σημαντικές,

— κατά την περίοδο εμπορίας 2007-2008, επιστροφή ανώτατης ποσότητας 10 000 λίτρων (που ισοδυναμεί με το 4 % της μέσης ποσόστωσης), ανεξαρτήτως ζώνης.

([1]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 29.
([2]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 16, δεύτερη και τρίτη περίπτωση.
([3]) ΕΕ C 384 της 10.12.1998, σ. 3.
([4]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας («de minimis») στον γεωργικό τομέα (ΕΕ L 352 της 24.12.2013, σ. 9).

(52) Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, εάν δεν υπάρξει υπέρβαση της εθνικής ποσόστωσης, το σύστημα επιστροφής είναι σύμφωνο με το σύνολο των διατάξεων που απαριθμούνται στην ενότητα V.B.4 των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013, καθώς και με τις προϋποθέσεις του άρθρου 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1857/2006 της Επιτροπής ([1]). Ειδικότερα, υπογραμμίζουν τα ακόλουθα σημεία:

— οι ενισχύσεις χορηγήθηκαν σε γεωργούς (σημεία 131, 132 στοιχείο ε)) και 137 των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013),

— η επιστροφή που αποσκοπεί στην αποζημίωση απωλειών που υπέστησαν οι δικαιούχοι γεωργοί εμπίπτει στο πεδίο του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της ΣΛΕΕ (σημείο 132 στοιχείο α) των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013) και του άρθρου 10 παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1857/2006,

— το μέτρο της επιστροφής θεσπίστηκε με βάση τις διατάξεις της Ένωσης (οδηγία 2000/75/ΕΚ του Συμβουλίου ([2])) και εθνικές διατάξεις (άρθρο L 221-1 του αγροτικού κώδικα και κώδικα θαλάσσιας αλιείας) με σκοπό την καταπολέμηση της σχετικής ασθένειας (πρόγραμμα δράσεων), γεγονός που επιβεβαιώνει την ανησυχία των δημόσιων αρχών όσον αφορά αυτό το υγειονομικό πρόβλημα (σημείο 132 στοιχείο β) των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013 και άρθρο 10 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1857/2006),

— σκοπός του μέτρου της επιστροφής είναι η αποζημίωση, λόγω των διαφόρων μέτρων που συνιστούν ή διατάσσουν οι αρμόδιες αρχές (σημείο 132 στοιχείο γ) των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013), και ιδίως των μέτρων περιορισμού, ακόμη και απαγόρευσης της κυκλοφορίας των ζώων,

— η συμπεριφορά του γεωργού δεν συνέτεινε στην αύξηση του κινδύνου ασθένειας (σημείο 132 στοιχείο δ) των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013),

— δεν υφίσταται κίνδυνος υπεραποζημίωσης (σημείο 136 των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013), διότι πρόκειται για ενιαίο μηχανισμό που σχετίζεται με την επιζωοτία, που αποκλείει εκ των πραγμάτων τον κίνδυνο σώρευσης.

VI. **ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ**

Πεδίο εφαρμογής

(53) Δεδομένου ότι έχει αποδειχθεί, κατά την κίνηση της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 24 και 25 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας), ότι ο εισπραττόμενος φόρος δεν ήταν φόρος ειδικού σκοπού κατά την έννοια της νομολογίας, η παρούσα ανάλυση θα ασχοληθεί με δύο στοιχεία ανεξάρτητα μεταξύ τους: τις επιστροφές φόρου που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 16, αφενός, και τις ΕΠΓΔ που χρηματοδοτήθηκαν μέχρι την περίοδο εμπορίας 2011/2012, αφετέρου, δεδομένου ότι η Επιτροπή ενέκρινε στις 15 Μαΐου 2013, ένα καθεστώς ενισχύσεων για την παύση της γαλακτοκομικής δραστηριότητας που καλύπτει τις περιόδους 2012/2013 και 2013/2014 ([3]).

(54) Η παρούσα ανάλυση δεν θα καλύψει τις ενισχύσεις για την καταστροφή μολυσμένου από PCB γάλακτος, δεδομένου ότι οι γαλλικές αρχές έχουν δώσει επίσης εξηγήσεις για το θέμα αυτό ως προς την ακριβή εφαρμογή των κατάλληλων κανονισμών για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ([4]) και, καθώς οι ενισχύσεις που τηρούν τους όρους αυτών των κανονισμών θεωρείται, βάσει αυτών, ότι δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, η Επιτροπή δεν έχει υποχρέωση να αποφανθεί επ' αυτών. Δεν θα εξετάσει ούτε τις αποζημιώσεις σε σχέση με τον καταρροϊκό πυρετό των προβάτων.

Ύπαρξη ενίσχυσης

(55) Σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 της ΣΛΛΕ, «ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν οι Συνθήκες ορίζουν άλλως».

(56) Κατά συνέπεια, ένα μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες σωρευτικές προϋποθέσεις: i) το μέτρο καταλογίζεται στο κράτος και χρηματοδοτείται με κρατικούς πόρους·

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1857/2006 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παραγωγής γεωργικών προϊόντων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001 (ΕΕ L 358 της 16.12.2006, σ. 3).

([2]) Οδηγία 2000/75/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2000, για τη θέσπιση ειδικών διατάξεων σχετικών με μέτρα καταπολέμησης και εξάλειψης του καταρροϊκού πυρετού του προβάτου (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 74).

([3]) Κρατική ενίσχυση SA.36009 – Γαλλία, ενίσχυση στην παύση της γαλακτοκομικής δραστηριότητας (έγγραφο C(2013)2762 final της 15ης Μαΐου 2013).

([4]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 27.

ii) το μέτρο παρέχει πλεονέκτημα στον δικαιούχο του· iii) το πλεονέκτημα αυτό είναι επιλεκτικό, και iv) το μέτρο νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών. Στην προκειμένη περίπτωση, δεδομένου του πεδίου εφαρμογής που ορίζεται στις αιτιολογικές σκέψεις 53 και 54, αυτός ο χαρακτηρισμός πρέπει να αξιολογηθεί στο επίπεδο των επιστροφών φόρου που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 16 και στο επίπεδο των ΕΠΓΔ.

(57) Όσον αφορά τις επιστροφές φόρου που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 16 δεύτερη και τρίτη περίπτωση, η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι γαλλικές αρχές τις έχουν εντάξει σε καθεστώς ενισχύσεων ήσσονος σημασίας σύμφωνο με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 με αναδρομική εφαρμογή. Κατά συνέπεια, δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

(58) Όσον αφορά την επιστροφή φόρου που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 16 πρώτη περίπτωση, η Επιτροπή είχε εκτιμήσει, με βάση τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της, στο πλαίσιο της απόφασης για την κίνηση της επίσημης διαδικασίας, ότι η επιστροφή αυτή (που εντασσόταν στις μειώσεις που αναφέρονται σε εκείνη την απόφαση) περιλάμβανε στοιχείο κρατικής ενίσχυσης, διότι χρηματοδοτούνταν από το κράτος, με αποτέλεσμα την απώλεια κρατικών πόρων. Επιπλέον, η εν λόγω επιστροφή φόρου ευνοούσε ορισμένες επιχειρήσεις (τις γαλακτοκομικές επιχειρήσεις που επωφελούνταν από αυτήν και απαλλάσσονταν από μια οικονομική επιβάρυνση την οποία έπρεπε να επωμιστούν οι άλλες υποκείμενες στο φόρο γαλακτοκομικές επιχειρήσεις) και μπορούσε να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να επηρεάσει τις συναλλαγές λόγω της θέσης που κατέχει η Γαλλία στην αγορά. Η Επιτροπή είχε επίσης διευκρινίσει ότι δεν ήταν δυνατόν να κρίνει κατά πόσον η ύπαρξη και η ρύθμιση της επιστροφής φόρου ήταν δικαιολογημένη με βάση το ισχύον φορολογικό καθεστώς και υπογράμμισε ότι η δυνατότητα των δημοσίων αρχών να προσαρμόζουν την επιστροφή του φόρου αποτελούσε ένδειξη ύπαρξης διακριτικής μεταχείρισης οικονομικών φορέων, πέραν της απλής διαχείριση φορολογικών εσόδων. Τέλος, δεν υπήρχε καμία ένδειξη ότι το ισοδύναμο επιχορήγησης των μειώσεων μπορούσε να ενταχθεί στο πλαίσιο ενός καθεστώτος ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που επιτρέπει να θεωρηθεί ότι οι ενισχύσεις χαμηλού ποσού δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

(59) Για να αξιολογηθεί η συνάφεια του επιχειρήματος των γαλλικών αρχών ότι η επιστροφή φόρου δεν συνιστούσε προτιμησιακή μεταχείριση μίας κατηγορίας οικονομικών φορέων, πρέπει να οριστεί ένα σύστημα αναφοράς που θα επιτρέπει να επαληθευτεί το κατά πόσον το μέτρο έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, δηλαδή αν έχει ευνοήσει ορισμένους παραγωγούς σε σχέση με άλλους που βρίσκονται στην ίδια ακριβώς πραγματική και νομική κατάσταση. Στην παρούσα υπόθεση, το σύστημα αυτό εφαρμόζεται στους παραγωγούς με υπέρβαση ποσόστωσης (όλοι οι παραγωγοί που υπάγονται σε αυτή την κατηγορία βρίσκονται στην ίδια ακριβώς πραγματική και νομική κατάσταση, εφόσον είναι υποκείμενοι στον φόρο· αντιθέτως, οι παραγωγοί που δεν έχουν υπερβεί την ποσόστωση τους δεν βρίσκονται στην ίδια πραγματική και νομική κατάσταση, όχι μόνο διότι παρέμειναν εντός των ορίων της ποσόστωσής τους, αλλά και επειδή δεν ήταν υποκείμενοι στον φόρο).

(60) Η Επιτροπή διαπιστώνει, με βάση τις πληροφορίες που υπέβαλαν οι γαλλικές αρχές, ότι η επιστροφή του φόρου χορηγήθηκε αδιακρίτως σε όλους τους παραγωγούς που υπερέβησαν την ποσόστωση τους και προσαρμοζόταν μεταξύ περιόδων εμπορίας και όχι μεταξύ των δικαιούχων παραγωγών κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου. Έτσι, η υπουργική απόφαση της 17ης Αυγούστου 2010 ([1]) προέβλεπε επιστροφή του φόρου για το 1 % της ποσόστωσης για όλους τους παραγωγούς που υπερέβησαν την ποσόστωσή τους, η δε απόφαση της 16ης Αυγούστου του 2011 ([2]) προέβλεπε επιστροφή του φόρου για το 2 % της ποσόστωσης, επίσης για όλους τους παραγωγούς που υπερέβησαν την ποσόστωσή τους. Η Επιτροπή διαπιστώνει επίσης ότι το σύστημα συνιστά κύρωση, διότι εφαρμόζεται αποκλειστικά στην περίπτωση υπέρβασης της ποσόστωσης. Δεδομένου ότι αυτή η κύρωση αφορά μόνο παραγωγούς που βρίσκονται στην ίδια ακριβώς πραγματική και νομική κατάσταση, η επιστροφή φόρου, που εφαρμόζεται με ενιαίο τρόπο, δεν ευνοεί κανέναν από αυτούς και, ως εκ τούτου, δεν είναι επιλεκτική.. Η επιστροφή δεν πληροί, συνεπώς, ένα από τα κριτήρια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ και μπορεί, συνεπώς, να θεωρηθεί ότι δεν συνιστά κρατική ενίσχυση, χωρίς να είναι αναγκαία η διενέργεια ανάλυσης των λοιπών κριτηρίων του άρθρου 107 παράγραφος 1.

(61) Οι ΕΠΓΔ, ωστόσο, παρέχουν πλεονέκτημα στους δικαιούχους τους, οι οποίοι μπορούν να έχουν στη διάθεσή τους, σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους, πόρους για να χρηματοδοτούν άλλες δραστηριότητες που σχετίζονται με τη γεωργία. Το πλεονέκτημα αυτό χορηγείται μέσω της διάθεσης κρατικών πόρων (προϊόν του φόρου και συμπληρωματικοί πόροι των δημοσίων αρχών – βλέπε αιτιολογική σκέψη της απόφασης για την κίνηση της επίσημης διαδικασίας) και ευνοεί ορισμένες επιχειρήσεις (τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παραγωγής γάλακτος). Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, το γεγονός και μόνον ότι η ανταγωνιστικότητα μιας επιχείρησης ενισχύεται σε σχέση με ανταγωνίστριες επιχειρήσεις μέσω της εξασφάλισης οικονομικού πλεονεκτήματος, το οποίο η επιχείρηση δεν θα απολάμβανε κατά τη συνήθη άσκηση των δραστηριοτήτων της, καταδεικνύει ότι υπάρχει κίνδυνος στρέβλωσης του ανταγωνισμού ([3]).

([1]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 16.

([2]) Απόφαση της 16ης Αυγούστου 2011 σχετικά με την είσπραξη φόρου σε βάρος των αγοραστών και των παραγωγών γάλακτος που έχουν υπερβεί την ατομική τους ποσόστωση για την παράδοση για την περίοδο εμπορίας 2010-2011 (απόφαση στο τέλος της περιόδου παραδόσεων).

([3]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1980 στην υπόθεση 730/79, *Philip Morris Holland BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, ECLI:EU:C:1980:209.

(62) Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι κρατικές ενισχύσεις φαίνεται ότι επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, όταν η επιχείρηση δραστηριοποιείται σε αγορά που υπόκειται σε εμπορικές συναλλαγές εντός της ΕΕ ([1]). Στην παρούσα περίπτωση, οι δικαιούχοι της ενίσχυσης δραστηριοποιούνται στην αγορά των γαλακτοκομικών προϊόντων, στην οποία πραγματοποιούνται συναλλαγές εντός της ΕΕ ([2]). Ο εν λόγω τομέας είναι ανοιχτός στον ανταγωνισμό σε επίπεδο ΕΕ και, ως εκ τούτου, ευαίσθητος σε κάθε μέτρο που λαμβάνεται υπέρ της παραγωγής σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη. Κατά συνέπεια, οι ΕΠΓΔ θα μπορούσαν να προκαλέσουν στρέβλωση του ανταγωνισμού και να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.

(63) Με βάση τα ανωτέρω, οι προϋποθέσεις του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ πληρούνται. Συνάγεται έτσι το συμπέρασμα ότι το οι ΕΠΓΔ συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου. Η ενίσχυση θα μπορούσε να θεωρηθεί συμβιβάσιμη με την εσωτερική αγορά μόνον εάν ισχύει μία από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στη ΣΛΕΕ.

(64) Συγκεκριμένα, δεδομένου του χαρακτήρα των ΕΠΓΔ, η μόνη εξαίρεση στην οποία θα μπορούσε να γίνει επίκληση είναι η εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της ΣΛΕΕ, βάσει της οποίας οι ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών θα μπορούσαν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό που αντίκειται προς το κοινό συμφέρον.

(65) Δεδομένου ότι οι ΕΠΓΔ δεν έχουν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή, η δυνατότητα εφαρμογής της εξαίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της ΣΛΕΕ πρέπει να αναλυθεί με βάση τους κανόνες κρατικών ενισχύσεων που ίσχυαν κατά τον χρόνο χορήγησής τους. Σύμφωνα με τα στοιχεία που υπέβαλαν οι γαλλικές αρχές, οι ΕΠΓΔ είχαν δύο διαφορετικές μορφές: τη μορφή των ενισχύσεων συνταξιοδότησης και των ενισχύσεων για την κατάργηση ικανότητας παραγωγής. Τα στοιχεία που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 33 καταδεικνύουν ότι οι ΕΠΓΔ που χορηγούνταν υπό μορφή ενισχύσεων συνταξιοδότησης αποτελούσαν συνέχεια του εθνικού μηχανισμού ενισχύσεων της πρόωρης συνταξιοδότησης που χρηματοδοτούνταν στο πλαίσιο της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης από την περίοδο 2009-2010. Τα κριτήρια συμβατότητας των ενισχύσεων που πρέπει να ληφθούν υπόψη είναι, συνεπώς, τα κριτήρια των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013. Όσον αφορά τις ενισχύσεις για την κατάργηση παραγωγικής ικανότητας, ο πίνακας στην αιτιολογική σκέψη 21 καταδεικνύει ότι οι ενισχύσεις καταβλήθηκαν για την περίοδο εμπορίας 2006-2007. Εντούτοις, οι διατάξεις της απόφασης που διέπει τις ενισχύσεις ([3]) δείχνουν ότι οι πρώτες αποφάσεις χορήγησης εκδόθηκαν, κατά πάσα πιθανότητα, το 2007, δηλαδή μετά την ημερομηνία έναρξης της εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013. Συνεπώς, αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές θα χρησιμεύσουν επίσης ως βάση για την ανάλυση της συμβατότητας των επίμαχων ενισχύσεων.

Ενισχύσεις συνταξιοδότησης

(66) Το σημείο 85 των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013 αναφέρει ότι οι ενισχύσεις πρέπει να προορίζονται για την πρωτογενή παραγωγή (τους γεωργούς). Το σημείο 87 προβλέπει ότι η Επιτροπή θα κηρύσσει τις κρατικές ενισχύσεις για πρόωρη συνταξιοδότηση συμβατές με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης (νυν άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της ΣΛΕΕ), εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005. Το σημείο 88 των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013 επιβάλλει επιπλέον τη διαρκή και οριστική παύση κάθε εμπορικής γεωργικής δραστηριότητας.

(67) Η Επιτροπή διαπιστώνει, ωστόσο, με βάση τα στοιχεία της αιτιολογικής σκέψης 33, ότι μόνον οι γεωργοί έχουν επωφεληθεί από τις ΕΠΓΔ υπό μορφή ενισχύσεων συνταξιοδότησης, ότι το καθεστώς πρόωρης συνταξιοδότησης που εφαρμόζεται στη Γαλλία έχει εγκριθεί στο πλαίσιο της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης, δηλαδή επειδή ήταν σύμφωνο με τις διατάξεις του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005, και ότι έχουν τηρηθεί κατά τη χορήγηση των ΕΠΓΔ οι όροι που επικρατούσαν κατά την έγκρισή του, περιλαμβανομένης της παύσης κάθε γεωργικής δραστηριότητας,

(68) Βάσει των ανωτέρω στοιχείων, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι διατάξεις των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013 σχετικά με τις ενισχύσεις πρόωρης συνταξιοδότησης ή για την παύση των γεωργικών δραστηριοτήτων έχουν τηρηθεί.

([1]) Βλέπε ιδίως απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1988 στην υπόθεση C-102/87, *Γαλλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, ECLI:EU:C:1988:391.

([2]) Το 2011, έτος εντός της περιόδου καταβολής των ενισχύσεων, η Γαλλία ήταν ο δεύτερος παραγωγός γάλακτος στην Ευρωπαϊκή Ένωση με παραγωγή 25,27 εκατομμύρια τόνους, σε μια αγορά με ενδοκοινοτικές συναλλαγές 14 εκατομμυρίων τόνων, τόσο σε εισαγωγές όσο και σε εξαγωγές.

([3]) Απόφαση της 28ης Αυγούστου 2006 σχετικά με τη χορήγηση αποζημίωσης για την καθολική ή μερική παύση της παραγωγής γάλακτος και την εφαρμογή ειδικού μηχανισμού μεταβίβασης ποσοτήτων γάλακτος αναφοράς για την περίοδο 2006-2007.

Ενίσχυση για την παύση της δραστηριότητας

(69) Οι κατευθυντήριες γραμμές 2007-2013 καθορίζουν τις ακόλουθες κατάλληλες προϋποθέσεις συμβατότητας:

— η ενίσχυση πρέπει να εξυπηρετεί το συμφέρον του τομέα στο σύνολό του [σημείο 144 στοιχείο α)],

— όταν υπάρχει πλεονάζουσα ικανότητα παραγωγής, οι ενισχύσεις πρέπει να αποτελούν μέρος ενός προγράμματος αναδιάρθρωσης του τομέα με καθορισμένους στόχους και συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, ενώ οι αιτήσεις συμμετοχής πρέπει να συγκεντρώνονται σε διάστημα όχι μεγαλύτερο των έξι μηνών και το πραγματικό κλείσιμο των εγκαταστάσεων πρέπει να πραγματοποιείται εντός περαιτέρω διαστήματος 12 μηνών [σημείο 144 στοιχεία β) και γ)],

— καμία ενίσχυση δεν επιτρέπεται να παρακωλύει τη λειτουργία των μηχανισμών της οικείας κοινής οργάνωσης αγοράς και τα καθεστώτα ενισχύσεων που εφαρμόζονται σε τομείς οι οποίοι υπόκεινται σε όρια παραγωγής ή ποσοστώσεις αξιολογούνται κατά περίπτωση [σημείο 144 στοιχείο ε)],

— ο δικαιούχος της ενίσχυσης είναι υποχρεωμένος να παρέχει αντάλλαγμα, το οποίο συνήθως συνίσταται στην οριστική και αμετάκλητη απόφαση να θέσει εκτός λειτουργίας ή να κλείσει αμετάκλητα το σχετικό δυναμικό παραγωγής· τούτο θα συνεπάγεται είτε το πλήρες κλείσιμο ορισμένου δυναμικού εκ μέρους της ενδιαφερόμενης επιχείρησης είτε –στην περίπτωση επιχείρησης που έχει σε λειτουργία περισσότερες από μία μονάδες παραγωγής– το κλείσιμο μιας συγκεκριμένης μονάδας παραγωγής· ο δικαιούχος ενίσχυσης οφείλει να αναλαμβάνει νομικώς δεσμευτικές υποχρεώσεις ότι η διακοπή λειτουργίας είναι οριστική και μη αναστρέψιμη και ότι ο δικαιούχος δεν θα αρχίσει αλλού την ίδια δραστηριότητα· οι υποχρεώσεις αυτές πρέπει επίσης να δεσμεύουν κάθε μελλοντικό αγοραστή της συγκεκριμένης εγκατάστασης· [σημείο 144 στοιχείο στ)]·

— μόνο οι γεωργοί που έχουν πραγματική παραγωγή και μόνο οι παραγωγικές εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούνται αδιαλείπτως κατά την τελευταία πενταετία πριν από το κλείσιμο μπορούν να υπαχθούν σε καθεστώτα κατάργησης παραγωγικής ικανότητας [σημείο 144 στοιχείο ζ)]·

— είναι επιλέξιμες μόνο οι επιχειρήσεις που πληρούν τα υποχρεωτικά ελάχιστα πρότυπα [σημείο 144 στοιχείο θ)]·

— πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα να αποκλείεται το ενδεχόμενο καταβολής ενίσχυσης για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων [σημείο 144 στοιχείο ι)]·

— στο καθεστώς πρέπει να έχουν πρόσβαση όλοι οι οικονομικοί φορείς του συγκεκριμένου τομέα υπό τους ίδιους όρους [σημείο 144 στοιχείο ια)]·

— το ποσό των ενισχύσεων πρέπει να περιορίζεται αυστηρά στην αποζημίωση για τη μείωση της αξίας των στοιχείων ενεργητικού, προσαυξανόμενη κατά μια πληρωμή παροχής κινήτρου, η οποία δεν δύναται να υπερβαίνει το 20 % της αξίας των στοιχείων ενεργητικού [σημείο 144 στοιχείο ιβ)]·

— τουλάχιστον το ήμισυ του κόστους των εν λόγω ενισχύσεων πρέπει να καλύπτεται με συνεισφορά του τομέα [σημείο 144 στοιχείο ιγ)]·

— δεν πρέπει να χορηγείται καμία ενίσχυση για δημιουργία νέας παραγωγικής ικανότητας στον συγκεκριμένο τομέα για περίοδο πέντε ετών από την ημερομηνία λήξης του προγράμματος κατάργησης παραγωγικής ικανότητας [σημείο 144 στοιχείο ιδ)].

(70) Δεδομένου ότι, βάσει του σημείου 11 των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013, η εφαρμογή των άρθρων 107, 108 και 109 της ΣΛΕΕ στους τομείς που καλύπτονται από κοινές οργανώσεις αγορών υπόκειται στις διατάξεις που θεσπίζονται με τους σχετικούς κανονισμούς, θα αναλυθεί πρώτα η τήρηση της προϋπόθεσης μη παρέμβασης στην κοινή οργάνωση των αγορών.

(71) Το άρθρο 75 του κανονισμού 1234/2007 ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Για την επιτυχή αναδιάρθρωση της γαλακτοκομικής παραγωγής ή τη βελτίωση του περιβάλλοντος, τα κράτη μέλη μπορούν, σύμφωνα με λεπτομερείς κανόνες τους οποίους καθορίζουν λαμβάνοντας υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα των μερών:

α) να χορηγούν στους παραγωγούς, οι οποίοι αναλαμβάνουν τη δέσμευση να εγκαταλείψουν οριστικά μέρος ή σύνολο της γαλακτοκομικής τους παραγωγής, αποζημίωση καταβαλλόμενη σε μία ή περισσότερες ετήσιες δόσεις, και να τροφοδοτούν το εθνικό απόθεμα με τις ατομικές ποσοστώσεις που αποδεσμεύονται με τον τρόπο αυτόν·

β) να καθορίζουν, με βάση αντικειμενικά κριτήρια, τους όρους υπό τους οποίους οι παραγωγοί μπορούν, έναντι πληρωμής, να επιτυγχάνουν, κατά την έναρξη της δωδεκάμηνης περιόδου, την ανακατανομή από την αρμόδια αρχή ή από το φορέα που ορίζεται από την εν λόγω αρχή, των ατομικών ποσοστώσεων που αποδεσμεύτηκαν οριστικά κατά το τέλος της προηγούμενης δωδεκάμηνης περιόδου από άλλους παραγωγούς έναντι καταβολής, σε μία ή περισσότερες ετήσιες δόσεις, αποζημίωσης ίσης με την προαναφερόμενη πληρωμή·

[…]».

(72) Δεδομένου ότι το ίδιο άρθρο 75 περιγράφει με ακρίβεια τους εγγενείς μηχανισμούς του συστήματος των ΕΠΓΔ που έθεσε σε εφαρμογή η Γαλλία και παρέχει στα κράτη μέλη τη διακριτική ευχέρεια να προσαρμόζουν τους τρόπους εφαρμογής του συστήματος ενισχύσεων για την παύση δραστηριότητας, η Επιτροπή συνάγει το συμπέρασμα ότι το σύστημα των ΕΠΓΔ δεν παρεμβαίνει στην κοινή οργάνωση των αγορών και δεν διαταράσσει την ομαλή λειτουργία τους.

(73) Όσον αφορά το κατά πόσον η ενίσχυση πρέπει να είναι συμφέρουσα για τον οικείο τομέα, δεν μπορεί να γίνει στην προκειμένη περίπτωση επίκληση της απουσίας πλεονάζουσας ικανότητας, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 72 ανωτέρω, η δε ενίσχυση δεν σχετίζεται με επιτακτικές ανάγκες όσον αφορά την υγεία ή την προστασία του περιβάλλοντος. Εντούτοις, τα κριτήρια αυτά δεν είναι τα μόνα που μπορούν να εφαρμοστούν (η παρουσία τους αρκεί για να δικαιολογήσει το δημόσιο συμφέρον της ενίσχυσης, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη και άλλα κριτήρια), εν προκειμένω δε η Επιτροπή διαπιστώνει ότι τα επιχειρήματα που προβάλλουν οι γαλλικές αρχές ([1]) είναι έγκυρα, όχι μόνο διότι η χορήγηση της ενίσχυσης επιτρέπει πράγματι να αποδεσμευτούν δυνατότητες παραγωγής, που αναδιανέμονται με σκοπό τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων σε καθεστώς ποσοστώσεων, αλλά και διότι ο χρησιμοποιούμενος μηχανισμός αντιστοιχεί στον μηχανισμό που εφαρμόζεται στο πλαίσιο της οικείας κοινής οργάνωσης των αγορών.

(74) Όσον αφορά την ύπαρξη προγράμματος αναδιάρθρωσης με συγκεκριμένους στόχους και συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος σε περίπτωση πλεονάζουσας ικανότητας του τομέα, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι τα κριτήρια που απαριθμούνται είναι ικανοποιητικά για τους ακόλουθους λόγους:

— ο τομέας μπορεί να θεωρηθεί ότι παρουσιάζει πλεονάζουσα ικανότητα παραγωγής: βασικός στόχος του καθεστώτος ποσοστώσεων γάλακτος που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 (και προηγουμένως από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1788/2003) είναι η μείωση της ανισορροπίας μεταξύ της προσφοράς και της ζήτησης στην οικεία αγορά, καθώς και των συνακόλουθων διαρθρωτικών πλεονασμάτων, ώστε να επιτευχθεί με τον τρόπο αυτό καλύτερη ισορροπία στην αγορά (βλέπε αιτιολογική σκέψη 36 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 και αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1788/2003).

— η χορήγηση ΕΠΓΔ εντάσσεται σε ένα σύστημα που αποσκοπεί στην αναδιάρθρωση της παραγωγής, επιτρέποντας στους γεωργούς που το επιθυμούν να εγκαταλείψουν τον τομέα, απελευθερώνοντας τις ποσότητες που θα μπορούσαν να παράγουν,

— όσον αφορά το χρονοδιάγραμμα, οι αποφάσεις που διέπουν το σύστημα των ΕΠΓΔ προβλέπουν προθεσμία υποβολής αιτήσεων μικρότερη των έξι μηνών και προθεσμία για την παύση της δραστηριότητας (η οποία ισοδυναμεί, στην προκειμένη περίπτωση, με κατάργηση της ικανότητας παραγωγής, δεδομένου ότι η ποσόστωση αφαιρείται από τον ενδιαφερόμενο) μικρότερη του ενός έτους. Ενδεικτικά, η απόφαση της 23ης Ιουνίου 2009 που διέπει το σύστημα ΕΠΓΔ για την περίοδο 2009-2010 προβλέπει ότι οι αιτήσεις ενίσχυσης κατατίθενται το αργότερο στις 31 Αυγούστου 2009 και ότι η παύση δραστηριότητας επέρχεται το αργότερο στις 31 Μαρτίου 2010· οι αποφάσεις σχετικά με τις άλλες περιόδους εμπορίας προβλέπουν τις ίδιες προθεσμίες, με μια διαφοροποίηση ανάλογα με την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης, αλλά πάντοτε εντός των ορίων που προβλέπονται στις κατευθυντήριες γραμμές 2007-2013.

(75) Όσον αφορά το παρεχόμενο αντάλλαγμα, η Επιτροπή διαπιστώνει, με βάση τα αναφερόμενα στις αιτιολογικές σκέψεις 36, 37 και 38, ότι, για να λάβει την ενίσχυση, ο δικαιούχος οφείλει να αποποιηθεί οριστικά το σύνολο ή μέρος της οικείας ποσόστωσης γάλακτος. Μολονότι το σημείο 144 στοιχείο στ) αναφέρει ότι το αντάλλαγμα συνίσταται συνήθως στην πλήρη κατάργηση του δυναμικού μιας εκμετάλλευσης, πρέπει να επισημανθεί ότι η μερική κατάργηση της ικανότητας παραγωγής προβλεπόταν εν προκειμένω από το καθεστώς ποσοστώσεων που υπόκειται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1234/2007. Σε αυτό το πλαίσιο, η μερική κατάργηση μπορεί να θεωρηθεί επαρκές αντάλλαγμα εκ μέρους του δικαιούχου. Επιπλέον, η αποποίηση ποσοστώσεων μπορεί να εξομοιωθεί στην περίπτωση αυτή με πραγματικό κλείσιμο μιας εγκατάστασης. Όσον αφορά τις δεσμεύσεις που πρέπει να αναλαμβάνονται, ο υποψήφιος δικαιούχος οφείλει να προσκομίσει πιστοποιητικό που βεβαιώνει την οριστική παύση της παραγωγής και οφείλει να παραιτηθεί από κάθε αίτηση νέας ποσόστωσης στο μέλλον. Σε περίπτωση μερικής παύσης, οι δηλώσεις που παραδίδονται στον αγοραστή από το ένα έτος στο άλλο βεβαιώνουν την πραγματική μείωση της παραγωγής. Κατά συνέπεια, το κριτήριο της διαφάνειας εκπληρώνεται.

(76) Όσον αφορά το κριτήριο της επιλεξιμότητας σε σχέση με την άσκηση της δραστηριότητας και τη χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας κατά τη διάρκεια των πέντε ετών πριν από την κατάργηση της ικανότητας, η Επιτροπή διαπιστώνει, όπως το έχουν αναφέρει οι γαλλικές αρχές ([2]), ότι οι δικαιούχοι πρέπει να ασκούν πράγματι τη δραστηριότητα παραγωγής και, κατά συνέπεια, να χρησιμοποιούν την ποσόστωση τους, ώστε να δικαιούνται την ενίσχυση. Παρότι οι αποφάσεις που διέπουν το σύστημα των ΕΠΓΔ δεν περιέχουν καμία αναφορά στην περίοδο των πέντε ετών που προβλέπει το σημείο 144 στοιχείο ζ) των κατευθυντήριων γραμμών, η τήρηση αυτής της περιόδου πιστοποιείται από τους τρόπους υπολογισμού αυτής καθαυτής της ενίσχυσης, εφόσον, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 43, ορίζεται ποσότητα αναφοράς που αντιπροσωπεύει το 20 % του μέσου όρου των ποσοτήτων που έχουν διατεθεί κατά τις πέντε περιόδους εμπορίας πριν από την αίτηση χορήγησης ΕΠΓΔ, γεγονός που αποδεικνύει την ύπαρξη παραγωγικής

([1]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 35.
([2]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 40.

δραστηριότητας κατά την εν λόγω περίοδο. Η Επιτροπή θεωρεί, συνεπώς, ότι πληρούται το κριτήριο της διάρκειας της δραστηριότητας. Επειδή πρέπει να εξετάσει κατά περίπτωση κάθε ενίσχυση που εφαρμόζεται σε τομείς υποκείμενους σε όρια παραγωγής ή σε ποσοστώσεις, η Επιτροπή υπογραμμίζει, εξάλλου, ότι οι διατάξεις των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1788/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 δεν περιέχουν καμία αναφορά ως προς την αναγκαιότητα τήρησης αυτού του κριτηρίου της πενταετούς περιόδου.

(77) Αναφορικά με την τήρηση των προτύπων, οι εξηγήσεις που έδωσαν οι γαλλικές αρχές ([1]) αποδεικνύουν επαρκώς την ικανοποίηση αυτού του κριτηρίου.

(78) Όσον αφορά τη δυνατότητα αποκλεισμού των προβληματικών επιχειρήσεων από τη χορήγηση ενισχύσεων, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι τα κριτήρια που απαριθμούνται στην αιτιολογική σκέψη 41 αντιστοιχούν στα κριτήρια του ορισμού μιας προβληματικής επιχείρησης που αναφέρονται στα σημείο 10 στοιχείο γ) και το σημείο 11 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων ([2]) του 2004, οι οποίες ίσχυαν κατά τον χρόνο χορήγησης των επίμαχων ενισχύσεων. Η Επιτροπή θεωρεί, συνεπώς, ότι πληρούται το κριτήριο του αποκλεισμού των προβληματικών επιχειρήσεων.

(79) Όσον αφορά τη δυνατότητα πρόσβασης όλων των οικονομικών φορέων του τομέα στο εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι από το σύστημα των ΕΠΓΔ αποκλείονται μόνον οι παραγωγοί οι οποίοι παραβιάζουν την ισχύουσα νομοθεσία, π.χ. σε περιβαλλοντικά θέματα ή ως προς την τήρηση των προτύπων. Δεδομένου ότι όλοι όσοι τηρούν τη νομοθεσία μπορούν να έχουν πρόσβαση στο καθεστώς, η Επιτροπή θεωρεί ότι πληρούται το κριτήριο της γενικής πρόσβασης στο σύστημα.

(80) Όσον αφορά τον περιορισμό της ενίσχυσης στο αναγκαίο επίπεδο για την αποζημίωση λόγω απομείωσης της αξίας των στοιχείων ενεργητικού, προσαυξανόμενη κατά μια πληρωμή οικονομικού κινήτρου, η οποία δεν δύναται να υπερβαίνει το 20 % της αξίας των στοιχείων ενεργητικού, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται υπεραποζημίωση της πραγματικής αξίας της ποσόστωσης, με βάση τα αριθμητικά στοιχεία που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 43, και ιδίως το γεγονός ότι μία από τις συνιστώσες των ατομικών ποσοτήτων που αντιπροσωπεύει το 20 % αυτών των ποσοτήτων εξαιρείται αυτομάτως από τη βάση υπολογισμού της ενίσχυσης.

(81) Όσον αφορά την κάλυψη του κόστους από τον τομέα τουλάχιστον κατά το ήμισυ, η Επιτροπή διαπιστώνει, με βάση τα στοιχεία του πίνακα στην αιτιολογική σκέψη 21 και τις εξηγήσεις που έδωσαν οι γαλλικές αρχές ([3]), ότι οι ενισχύσεις χρηματοδοτούνται κατά μεγάλο μέρος από το σύστημα μεταβίβασης ποσοστώσεων χωρίς έκταση γης (ΜΠΧΓ), στο οποίο είναι ενταγμένοι οι παραγωγοί που τροφοδοτούν τον μηχανισμό αγοράζοντας ποσοστώσεις. Η αναλογία ανάμεσα στα ποσά που προέρχονται από το ΜΠΧΓ και στα ποσά από άλλες πηγές χρηματοδότησης, ιδίως, καταδεικνύει ότι το ΜΠΧΓ (δηλαδή οι παραγωγοί) συνεισφέρει κατά ποσοστό μεγαλύτερο από 50 % στη χρηματοδότηση των ΕΠΓΔ. Η Επιτροπή καταλήγει, συνεπώς, στο συμπέρασμα ότι πληρούται το κριτήριο της κάλυψης του κόστους από τον τομέα τουλάχιστον κατά το ήμισυ.

(82) Τέλος, όσον αφορά την απαγόρευση της δημιουργίας νέας παραγωγικής ικανότητας στον συγκεκριμένο τομέα για περίοδο πέντε ετών από την ημερομηνία λήξης του προγράμματος κατάργησης παραγωγικής ικανότητας, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το κριτήριο αυτό δεν είναι συναφές στην παρούσα υπόθεση, καθόσον ο στόχος του μηχανισμού ΕΠΓΔ δεν είναι να εξασφαλιστεί καθαρή μείωση της παραγωγικής ικανότητας στον γαλακτοκομικό τομέα σε εθνικό επίπεδο, αλλά η αναδιάρθρωση της παραγωγής στο πλαίσιο της εθνικής ποσόστωσης, σύμφωνα με το άρθρο 75 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 ([4]).

VII. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(83) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι αναφερόμενες στην αιτιολογική σκέψη 16 επιστροφές φόρου δεν περιλαμβάνουν στοιχείο κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

(84) Η Επιτροπή διαπιστώνει, επίσης, ότι οι ΕΠΓΔ χορηγήθηκαν τηρουμένων των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013 και μπορούν, κατά συνέπεια, να κηρυχθούν συμβατές με την εσωτερική αγορά βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της ΣΛΕΕ, μολονότι τέθηκαν παράνομα σε εφαρμογή κατά παράβαση του άρθρου 108 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ,

([1]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 41.

([2]) ΕΕ C 244 της 1.10.2004, σ. 2. Η διάρκεια ισχύος αυτών των κατευθυντήριων γραμμών, που αρχικά προβλεπόταν μέχρι τις 9 Οκτωβρίου 2009, παρατάθηκε για πρώτη φορά μέχρι τις 9 Οκτωβρίου 2012 (Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την παράταση ισχύος των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων - ΕΕ C 156 της 9.7.2009, σ. 3), στη συνέχεια για δεύτερη φορά (Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την παράταση της εφαρμογής των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων της 1ης Οκτωβρίου 2004 - ΕΕ C 296 της 2.10.2012, σ. 3), μέχρι την αντικατάστασή τους από νέους κανόνες οι οποίοι εφαρμόζονται από την 1η Αυγούστου 2014 (Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση μη χρηματοπιστωτικών προβληματικών επιχειρήσεων - ΕΕ C 249 της 31.7.2014, σ. 1).

([3]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 44.

([4]) Βλέπε κρατική ενίσχυση SA.36009 – Γαλλία, ενίσχυση στην παύση της γαλακτοκομικής δραστηριότητας.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές σε σχέση με τον φόρο που θεσπίστηκε από το άρθρο 25 του νόμου αριθ. 2005-1720 της 30ής Δεκεμβρίου 2005 προς όφελος του établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (France AgriMer), δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 2

Οι ενισχύσεις για την παύση της γαλακτοκομικής δραστηριότητας (ΕΠΓΔ) που χρηματοδοτούνταν από την έναρξη της περιόδου εμπορίας 2006/2007 μέχρι τη λήξη της περιόδου εμπορίας 2011/2012 συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 27 Σεπτεμβρίου 2017.

Για την Επιτροπή
Phil HOGAN
Μέλος της Επιτροπής